

IZDAVAČ: PD “KAMENJAK”, KORZO 40/I , 51000 RIJEKA

www.pd-kamenjak.hr

e-mail: pdkamenjak@gmail.com

tel/fax 051/331-212

radno vrijeme: utorkom i petkom navečer

ZA IZDAVAČA: Igor Korlević

AUTOR: Boris Kurilić

GRAFIČKO OBLIKOVANJE DNEVNIKA, ZNAČKE I KARTE: Damir Jelić

SURADNICI: Mario Polla, Davor Šikić, Hilda Kriletić-Kurilić, Anamarija Cuculić, Berislav Cuculić, Ana Peršen, Sergio Gobić, Zdenko Kristijan (vanjski suradnik Komisije za planinarske putove Hrvatskog planinarskog saveza)

LEKTOR: Branko Kranjac

HRVATSKA NASLOVNICA: uvala Badnjina, snimio Davor Šikić

ZNAČKA: kapelica sv. Roka u Radlovcu, snimio Mario Polla

Obilaznica je otvorena u Skorpovcu, 29.05.2011. godine.

Dnevnik se može kupiti u PD Kamenjak – Rijeka osobno ili pouzećem, u domovima na Alanu i Baškim Oštarijama, u bistrrou “Riva” u Sv. Jurju i caffè baru “Baška bura” u Karlobagu.

Cijena dnevnika: 40 kn

Ako šalžete fotografije e-mailom obavezno dodajte i osobne podatke kako piše u dnevniku.

Fotografija vlasnika
dnevnika

IME I PREZIME: _____

GODINA ROĐENJA: _____

ADRESA: _____

PLANINARSKO DRUŠTVO: _____

DATUM POČETKA OBILASKA: _____

DATUM ZAVRŠETKA OBILASKA: _____

POTPIS: _____

BROJ REGISTRA: _____

U RIJECI, _____

PODGORSKE STAZE

NA SREDNJEM VELEBITU

Velebit je najveća i najljepša hrvatska planina, ujedno i najduža planina evropskog gorskog sustava Dinarida (koji je dobio ime po Dinari, najvišoj hrvatskoj planini). UNESCO je Velebit 1978. godine uvrstio u međunarodne rezervate biosfere u sklopu znanstvenog programa M & B („Man & Biosphere“ – „čovjek i biosfera“). Cijelom dužinom od 145 km, od Senja do izvora rijeke Zrmanje, Velebit je 1981. godine proglašen parkom prirode.

Na Velebitu su dva nacionalna parka - Paklenica, proglašena 1949. godine i Sjeverni Velebit, proglašen 1999. godine. U potonjem se nalaze Hajdučki i Rožanski kukovi, 1969. godine proglašeni strogim prirodnim rezervatom.

Nazivom Podgorje obuhvaćena je primorska padina Velebita.

Svrha ove obilaznice je upoznavanje dijela Podgorja srednjega Velebita. Tu su uvale Cesarica, Badnjina i Smojveruša, sela Trolokve, Čačići i Dokozići, nekadašnji ljetni stanovi na Pejakuši i Radlovcu, napušteno selo Skorpovac te lako dostupni vrhovi Kurozeb (1167 m) i Stipčev vrh (545 m). Stanovi su bili sve do pred nekoliko desetljeća puni ljudi i stoke koja je tu pasla preko ljeta. Podgorci su izlazili sa stokom na Velebit ovdje opisanim i mnogim drugim stazama. Većina podgorskih staza danas je zaboravljena. Samo rijetke od njih održavaju i koriste planinari. Neki su stanovi svojevremeno bili prerasli u stalna naselja (Skorpovac, Vrbanska duliba) ali danas su kuće napuštene. U posljednje vrijeme ipak je nekoliko stanova obnovljeno kao vikendice.

Hod “Podgorskim stazama” nalik je putovanju vremeplovom: otkrivamo prošlost i sadašnjost suživota Podgoraca i moćne planine koja izranja iz mora i penje se do Like.

Za obilazak “Podgorskih staza” preporučamo kartu SMAND broj 17 – Srednji Velebit. Staze su pristupačne kroz cijelu godinu, u ukupnom trajanju 9 do 10 sati hoda. Moguće ih je proći u jednom danu, ali je ugodnije prenoćiti na pola puta, na planini ili uz more.

U ovome vodiču opisan je preporučeni način obilaska “Podgorskih staza”, ali planinari mogu, naravno, pojedinim stazama proći u sklopu svojih, malo drugačije “skrojenih”, izleta.

Preporuka za najkraće zimske dane: obilazak morske dionice od Cesarice do Trolokvi, s usponom na Stipčev vrh (545 m) – 4 sata jedinstvene aromaterapije!

Planinarski smještaj moguć je u skloništu u Skorpovcu te u Kuginoj kući. Turistički smještaj uz more nudi svako mjesto “ličke rivijere”.

Hrvatsku gorsku službu spašavanja u slučaju potrebe nazovite na broj 112. U slučaju da nema signala mobilne mreže, potražite ga bez napuštanja staze. U ljetnim mjesecima preporučamo ponijeti 3 litre vode. Jedini izvor pitke vode na stazi je šterna iznad skloništa u Skorpovcu. Na Velebit nikad ne krećite sami!

Kontrolne točke uz koje se treba fotografirati obilježene su natpisom crvene boje. Žigova na KT nema. Crkva u Cesarici, sklonište u Skorpovcu i kapelica u Radlovcu nisu posebno obilježeni.

U dnevniku uz osobne podatke treba ulijepiti fotografiju obilaznika, po mogućnosti snimljenu na Velebitu.

Glavna nagrada planinaru nakon obilaska "Podgorskih staza" bit će doživljaj Velebita koji ostaje u srcu. Planinari koji obiđu Podgorske staze trebaju dnevnik s fotografijama uz kontrolne točke poslati na ovjeru u PD "Kamenjak", Korzo 40/I, 51000 Rijeka, koji će ih nagraditi upisom u počasnu knjigu i prigodnom značkom. Ako šalžete više dnevnika, može se priložiti samo po jedna ili dvije fotografije sa svake KT, uz uvjet da su na njima svi sudionici, SNIMLJENI BEZ KAPE I SUNČANIH NAOČALA!

Fotografije se mogu poslati i elektronskom poštom već s Velebita – na [email](#) Društva.

PD "Kamenjak" vraća dnevnik s fotografijama i značkom u roku od 30 dana.

⇒ **Cesarica – Stari put 1h 30 min**

Selo Cesarica udaljeno je od Senja 54 km, a od Karlobaga 6 km. U Karlobagu su hoteli, trgovine, restorani, gostionice, banka, pošta, policija, ambulanta, turistički ured, ...Cesarica ima parkiralište, sobe i apartmane za noćenje. Jadranskom magistralom kroz Čačiće, Cesaricu i Karlobag prometuju autobusi na liniji Rijeka – Zadar svakodnevno 6 puta, a u sezoni i češće. Od autobusne stanice Cesarica do crkve ima 2 minute hoda markacijama po cesti.

KT - 1 Cesarica (5 m)

Fotografiramo se ispred crkve Sv. Jelene u lučici. Uzbrdo 300 m cestom kroz selo – s lijeva prilazi markacija od Trolokvi uz telekomunikacijski kontejner, koja zatvara krug "Podgorskih staza". Naš put nastavlja uzbrdo preko autobusne stanice na Jadranskoj magistrali i vodi kroz zaselak Dokoziće. Slijedi kameniti put koji se zavojito penje i pritom pet puta siječe protupožarnu cestu. Nastavljamo utrtom stazom kroz šumarke i kamenjar do KT2.

⇒ **Stari put – Pejakuša 1h**

KT - 2 Stari put (oko 550 m)

Stari put je vidikovac i odmorište na nikada dovršenom starome putu. Fotografiramo se pored natpisa na kamenome potpornome zidiću. Staza dalje vodi uzbrdo kroz kamenjar. Oskudnu vegetaciju postepeno zamjenjuju skromni šumarci. Vidik se širi na veliki dio Podgorja i otok Pag. U blizini Pejakuše hodamo između suhozida, kroz šumu koja je narasla u nekadašnjim vrtovima i kućama.

⇒ **Pejakuša – Skorpovac 1h**

KT - 3 Pejakuša, bivše sklonište (oko 800 m)

U napuštenom zaselku Pejakuši treba nakon dvije minute skrenuti lijevo do dotrajale kuće Ante Vrbana gdje je HPS imao sklonište od 1980. do 1989. godine. Fotografiramo se pored natpisa na prednjem zidu kuće.

Vraćamo se na stazu i nastavljamo uspon kroz kamenjar s ponekim starim hrastom. Nakon vidikovca na prijevoju kod Male glavice spuštamo se u šumu te širokom stazom između suhozida ulazimo u Skorpovac. Markacisti PD „Kamenjak“ održavaju put od Cesarice do Skorpovca.

⇒ Skorpovac – Kurozeb 1h 15 min

Skorpovac je napušteno selo na Premužičevoj stazi. Podgorci i Ličani ga nazivaju Skorupovac. Pristup je moguć terenskim vozilom, odvojkom od ceste za Kuginu kuću.

KT - 4 Sklonište Skorpovac (960 m)

Sklonište Skorpovac nalazi se kod seoske šterne. Fotografiramo se ispred ulaza. Uz pomoć HPS-a sklonište su izgradili i uredili članovi PD "Sveti Šimun – Markuševac" iz Zagreba 2010. i 2011. godine. Stalno je otvoreno. Preporučamo vreće za spavanje. Sklonište ima deset kreveta i peć. Pitka voda je u gornjoj šterni, 30 metara iznad skloništa.

Prvo sklonište uređeno je 1969. god. u kući br. 85 vlasnika Mile Vrbana. Posljednji stanovnik napustio je Skorpovac 1976. godine, iselivši u Karlobag. Sklonište Skorpovac je uskoro dotrajalo pa je 1980. god. unajmljeno sklonište u Pejakuši.

Skorpovac je važno raskršće na Premužičevoj stazi, uzdužnoj stazi kroz sjeverni i srednji Velebit od Zavižana do Baških Oštarija, dugoj 57 km, izgrađenoj od 1933. do 1936. godine.

Udaljenosti od Skorpovca: Alan - 6h 30min, Baške Oštarije – 5h, Kugina kuća – 1h, Ravni dabar - 3h 15min, Budakovo brdo, Bačić kuk, Velinac,...

Slijedi šumska šetnja Premužičevom stazom. Usput je moguć obilazak Vrbanske Dulibe, nekada stalnog velebitskog naselja. Nakon 45 minuta smo na raskršću kod livade Splovine: desno je odvojak za Kuginu kuću (1h), a naš put napušta Premužičevu stazu i skreće lijevo za Radlovac i Kurozeb. Najprije 3 minute ravno šumicom, zatim nizbrdo kamenjarom s pogledom na Kurozeb još 3 minute. Prije šume i prvih stanova Radlovca, lijevo se odvaja markacija kojom za 25 minuta stižemo na vrh Kurozeb. Markacija vodi do sedla, a zatim skreće lijevo još nekoliko minuta grebenom do južnog, višeg vrha.

⇒ Kurozeb – Radlovac 45 min

KT 5 – Kurozeb (1167 m)

Fotografiramo se uz natpis na kamenu. Vrh je zbog svoje visine i blizine mora izvrstan vidikovac. Pogled se otvara na brojne velebitske vrhove, Podgorje te otoke Pag, Rab, Lošinj,... Vidimo rapske zvonike, Osorščicu, Novalju, pašku solanu,... Inače, na Velebitu postoji nekoliko vrhova s nazivom Kurozeb.

Povratak istim putem do glavne staze koja se spušta lijevo za Radlovac. Nakon šetnje prostranim kraškim poljem, pored urušene seoske šterne stižemo do kapelice Sv. Roka u Radlovcu.

⇒ Radlovac – Stipčev vrh 1h 15 min

KT – 6 Radlovac, kapelica Sv. Roka (960 m)

Fotografiramo se pred vratima kapelice. Blizu je i kuća Ivana Čačića, u kojoj je HPS imao sklonište od 1989. do 2003. godine, kada je vlasnik raskinuo ugovor.

PD „Kamenjak“ održava i odvojke koji nisu na trasi „Podgorskih staza“: iz Radlovca na sjever vodi markirani put prema Premužićevoj stazi, koji se ubrzo račva – desno za Kuginu kuću, a lijevo za Ograđenicu i Alan.

Iz Radlovca staza vodi pored ljetnih stanova na pašnjake. Ubrzo dolazimo na prijevaj kod Sošinice koji je dobar vidikovac. Spuštamo se niz kamenjar i šumarke. Na dnu strmine staza se pretvara u ravan i širok put uz suhozid. Nakon hranilišta za divljač desno je markirani odvojak kojim za 3 minute stižemo na Stipčev vrh.

⇒ Stipčev vrh – Čačići 45 min

KT-7 Stipčev vrh (545 m)

Fotografiramo se uz natpis na kamenu. S vrha se otvara lijep i neuobičajen vidik, prvenstveno na bliski otok Pag.

Vraćamo se na stazu i nastavljamo desno silazak kamenitim putem. Nakon 45 minuta stižemo na autobusnu stanicu na Jadranskoj magistrali u selu Čačići.

⇒ Čačići – uvala Badnjina 1h

Prelazimo cestu i spuštamo se asfaltiranim odvojkom u selo Trolokve. Kod prve kuće markacija skreće kolnim putem desno te uz suhozid vodi do nepresušne Žute lokve. Iza lokve uz suhozid desno je vidikovac udaljen 2 minute. Sa toga mjesta je lijep pogled na velebitsku uvalu Jurišnicu.

Vraćamo se do lokve i nastavljamo desno kolnim putem 3 minute. Markacija zatim skreće lijevo stazom uz suhozid. S druge strane zida na livadi se povremeno stvara velika plitka lokva. Prolazimo Trolokvama te kod zadnje kuće silazimo kamenitim putem do skromne lučice u uvali Smojveruši.

Neposredno iznad lučice je mala uređena lokva. Od lokve staza nastavlja vrludati surovim kamenjarom između mora i planine. Stižemo do vidikovca na stijeni Skok: pogled u velebitske visine i morske daljine, a duboko dolje leži uvala

Badnjina. Oprez! Znatiželjnima preporučamo prilaz potrbuške rubu stijene (bez naprtnjače), ali nije za strašljive!

Staza se zatim polako spušta naokolo u klanac. Na sredini klanca desno je odvojak kojim se za nekoliko minuta stiže do uvale Badnjina. Kontrolna točka nalazi se na lako dostupnom mjestu.

⇒ Uvala Badnjina – Cesarica 1h

KT – 8 uvala Badnjina (15 m)

Fotografiramo se uz natpis na stijeni. Tko želi, može produžiti preko malog skoka do plaže. Oprez! Silazak na plažu zahtijeva malo vještine i planinarske suradnje, pa ga ne preporučamo početnicima. Kada je stijena mokra, bolje je uopće ne silaziti na plažu!

Vraćamo se klancem do početka odvojka te nastavljamo uspon glavnom stazom desno, strmom padinom kojoj bi dobro pristajao naziv “točilo močilo”. Naime, padina je nalik siparu i uglavnom vlažna.

Slijedi kamenjar, zatim ograđeni pašnjak (kao oaza u pustinji), opet kamenjar te stižemo u zaselak Borovište, koji nije upisan u karti. Prelazimo još jednu livadu i evo nas u Cesarici, na kraju našega puta “Podgorskim stazama” po srednjem Velebitu.